

af opgaven kan jeg nævne, at Højesteret, landsretterne samt Sø- og Handelsretten i år 2000 afsagde i alt 5.213 domme og 6.541 kendelser. Disse tal omfatter end ikke sager, der f.eks. er hævet eller afgjort ved udeblivelsesdom.

En ordning, hvorefter nogle afgørelser udvælges, således at ikke alle afgørelser offentliggøres, vil let blive genstand for kritik, idet det kan anføres, at der i selve udvælgelsen af de afgørelser, der findes egnet til offentliggørelse, også vil ligge en officiel tilkendegivelse af, hvad der bør være gældende ret. Samtidig vil der til en sådan udvælgelse medgå et yderligere betydeligt ressourceforbrug.

Det er imidlertid vigtigt at fremhæve, at det forhold, at dommene indlægges i domsdatabasen i uredigeret form, ikke er ensbetydende med, at det bliver umuligt at finde frem til de afgørelser, som er af interesse.

Domstolsstyrelsen har således oplyst, at domsdatabasen vil kunne forsynes med emne-kategorisering og brugervenlige søgesystemer, så brugerne kan finde frem til præcis de domme, de ønsker. Dette er jo i virkeligheden helt parallelt til anvendelsen af Internettet, hvor adgangen til en eksplosivt stigende informationsmængde netop muliggøres gennem stadig bedre og mere intelligente søgesystemer, ikke gennem begrænsning eller redigering af informationerne, ja, man kunne sige af den virkelighed, som er den virkelighed, der gør sig gældende på nettet.

Der er således i Domstolsstyrelsen allerede i dag et arbejde i gang med at realisere det, som er sigtet med beslutningsforslaget, nemlig at etablere en offentlig domsdatabase.

Domstolsstyrelsen har efter en vurdering af fordele og ulemper ved forskellige løsninger i lyset af domstolenes almindelige IT-udvikling fundet det rigtigst at arbejde videre med en model for domsdatabasen med uredigerede domme.

Efter min opfattelse bør vi respektere den selvstændighed, som vi gav domstolene med domstolsreformen, og give Domstolsstyrelsen det råderum og den tid, der er påkrævet for at etablere elektronisk adgang til domstolenes afgørelser på den mest hensigtsmæssige måde. Det vil være regeringens tilgang til det.

Regeringen kan derfor ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Helge Bo Jensen (EL):

Ja, hvor svært kan det være?

Jeg ville godt høre justitsministeren, om justitsministeren finder det tilfredsstillende, at der kan gå op mod 10 år. Justitsministeren udtaler i Politiken i juni 1997, at nu skal der ske noget, og at vi skal have etableret den her domsdatabase. Han siger endda: I stedet for at se tilbage vil jeg se frem og sørge for, at opgaven bliver løst.

Er det tilfredsstillende, at der så kan gå op mod 10 år, inden den her barberede, uredigerede version kan blive realiseret?

Sandy Brinck (S):

Som ministeren just har redegjort for, er dette beslutningsforslag så at sige faktisk ikke vores bord.

Folketinget gjorde sig i 1999 sammen med regeringen meget umage for at sikre domstolene en uafhængighed af staten i varetagelsen af sine opgaver. Det er for Socialdemokratiet vigtigt, at vi respekterer den reform.

Vi er imidlertid meget enige med Enhedslisten i, at offentlighed og tilgængelighed til domsafsigelser er væsentlig for befolkningen og for vores forståelse af, hvordan Danmark fungerer som retssamfund.

Derfor var det jo også en socialdemokratisk minister, som i 1997 tog initiativ til at forsøge en model til etablering af en offentlig domsdatabase. Opgaven blev så som sagt overgivet til Domstolsstyrelsen i forbindelse med domstolsreformen.

Offentlighed og tilgængelighed medfører ikke automatisk kendskab og forståelse, men er en mulighed for ikke alene at skulle følge retspraksis via mediernes særlige og forståelige interesse for specielle sager.

Socialdemokratiet er således enig i formålet. Vi erkender, at det ikke er Folketingets opgave, og vi noterer os med tilfredshed, at Domstolsstyrelsen er i gang med et arbejde, som stort set realiserer dette beslutningsforslag.

På den baggrund kan Socialdemokratiet ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Forslaget fra Enhedslisten rejser efter vores opfattelse flere spørgsmål.

Det vigtigste er offentlighed i retsplejen. Det fremgår af grundloven, at der skal være offentlighed i retsplejen. Og det skal ikke være nogen hemmelighed, at det i hvert fald på mig person-